

Sygn. akt *IV U 511/17*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 listopada 2017 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jolanta Krzywonos

Protokolant: st. sekr. sądowy Maria Misiuda

po rozpoznaniu w dniu 23 listopada 2017 r. w Rzeszowie

sprawy z wniosku G. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o rentę

na skutek odwołania G. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 31/03/2017 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. z dnia 31/03/2017 r , znak: (...)w ten sposób, że przyznaje G. S. nadal prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 1 stycznia 2017r do 30 czerwca 2018r oraz ustala brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sygn. akt IV U .511/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 31.III. 2017 r., znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t. Dz. U. z 2015r., poz. 748 ze zm.) po rozpoznaniu wniosku z dnia 16.XII. 2016 r. odmówił G. S. dalszego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że wnioskodawcy odmówiono prawa do renty, gdyż orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 27.III.2017 r. ustalono, że nie jest on niezdolny do pracy.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył wnioskodawca G. S. wnosząc o przyznanie prawa do renty .

W odpowiedzi Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wniósł o oddalenie odwołania uzasadniając jak w decyzji .

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny.

G. S. urodził się (...) Do 31.XII. 2016 r. posiadał prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. W dniu 27.III. 2017 r. Komisja Lekarska ZUS nie ustaliła, aby odwołujący był niezdolny do pracy (k. 149 akt rentowych).

W celu ustalenia stanu zdrowia wnioskodawcy w szczególności czy jest on nadal częściowo niezdolny do pracy, kiedy powstała owa niezdolność do pracy oraz czy ma charakter trwały czy okresowy, Sąd dopuścił i przeprowadził dowód z opinii biegłych sądowych z zakresu chirurgii ortopedycznej ,diabetologii , neurologii -specjalisty medycyny pracy .

Biegli sądowi z zakresu diabetologii i chirurgii ortopedycznej w opinii wydanej na podstawie akt sprawy, akt organu rentowego i zgromadzonej dokumentacji lekarskiej, a także po przeprowadzeniu badania sądowo-lekarskiego odwołującego się, rozpoznali u badanego:

1/ cukrzycę typu II

2/ zespół czepca ścięgniętego prawego

3/ ciasnotę podbarkową

W opinii biegłych wnioskodawca jest nadal częściowo niezdolny do pracy do 30.VI.2018r .

Biegły specjalista medycyny pracy w opinii z dnia 27.IX.2017r / k. 22 / orzekł ,że wnioskodawca jest nadal częściowo niezdolny do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji do 30.VI.2018r. W uzasadnieniu wskazał ,że u wnioskodawcy nie nastąpiła istotna poprawa stanu zdrowia w zakresie schorzeń neurologicznych i ortopedycznych. Nastąpiło pogorszenie stanu zdrowia 13.VII.2015r , które polega na nasileniu bólów w stawie barkowym prawym oraz znacznym ograniczeniem ruchomości i zanikiem mięśni obręczy barkowej / k. 26/.

Sąd Okręgowy dokonał powyższych ustaleń faktycznych na podstawie wskazanych dowodów. Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów, albowiem zostały one sporządzone przez powołane do tego osoby w zakresie przyznanych im kompetencji i w przepisanej formie, a ich autentyczność i treść nie budziły wątpliwości Sądu.

Sąd Okręgowy dał wiarę opiniom biegłych sądowych , albowiem są one fachowe, a ich treść oraz sposób formułowania wniosków nie budzi wątpliwości. Wspomniane opinie zawierają wszystkie konieczne elementy opiniowania, w tym odnosi się do dokumentacji lekarskiej. Z treści opinii wynika, iż zawierają one wszystkie konieczne elementy (wywiad uzyskany od wnioskodawcy i z zapisu dokumentacji medycznej, rezultaty własnych badań, wskazanie dokumentacji medycznej będącej przedmiotem analizy, rozpoznanie lekarskie i wnioski końcowy dotyczący niezdolności do pracy). Merytoryczna analiza również pozwala na przyznanie opiniom biegłych waloru wiarygodności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Odwołanie jest uzasadnione.

Zgodnie z art. 107 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2009 r., nr 153, poz. 1227 ze zm.) prawo do świadczeń uzależnionych od niezdolności do pracy oraz wysokość tych świadczeń ulega zmianie, jeżeli w wyniku badania lekarskiego przeprowadzonego na wniosek lub z urzędu ustalono zmianę stopnia niezdolności, brak tej niezdolności lub jej ponowne powstanie. Renta z tytułu niezdolności do pracy chroni przed ryzykiem niezdolności do pracy. Specyfika powyższego ryzyka przejawia się w niestałości tego stanu faktycznego i prawnego. W związku z tym prawo do świadczeń uzależnionych od niezdolności do pracy może ulec zmianom – zmianie kwalifikacji niezdolności do pracy, jej ustaniu lub ponownemu powstaniu. O zmianach w prawie i wysokości świadczeń rentowych przesądza wynik badania lekarskiego przeprowadzonego przez lekarza orzecznika ZUS i komisji lekarskiej ZUS.

W toku postępowania sądowego w przedmiocie odwołania od decyzji organu rentowego, która zależna jest od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS, Sąd dokonuje weryfikacji stanowiska lekarza, jak i komisji lekarskiej zakwestionowanych przez wnioskodawcę.

Zgodnie z art. 12 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje

odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu przy czym częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji. Przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się z jednej strony stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, z drugiej zaś możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

W niniejszej sprawie, stanowisko wyrażone w decyzji organu rentowego, odmawiające dalszej wypłaty renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 1.I.2017r było nieuzasadnione. Sąd Okręgowy dokonując weryfikacji decyzji organu rentowego oparł się w tej mierze na opiniach biegłych. Biegli jednoznacznie wskazali na jakie schorzenia cierpi wnioskodawca oraz orzekli, że powodują one naruszenia sprawności organizmu w stopniu, który uzasadnia niezdolność do pracy w stopniu częściowym. Wzięto pod uwagę wywiad zawodowy, uzyskany od wnioskodawcy oraz fakt ,że jego stan zdrowia nie uległ polepszeniu . W ocenie Sądu zgromadzony w przedmiotowej sprawie materiał dowodowy ponad wszelką wątpliwość pozwala stwierdzić, że wnioskodawca spełnia przesłanki do uzyskania prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na dalszy okres tj. do 30.IV.2018r.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku .

Stosownie do przepisu art.118 ust.1 i 1a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych Sąd stwierdził brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji , gdyż dopiero w postępowaniu sądowym opinia biegłego medycyny pracy przesądziła o tym , czy wnioskodawca jest nadal niezdolny do pracy .